

[Arbejdsministeren]

neden, men om året – og det kan jeg altså ikke med al min sympati for erhvervslivet se ligefrem skulle vælte erhvervslivet af pinden, og hertil kommer jo også den kompensationsdrøftelse, som jeg omtalte før.

Det spørgsmål, som fru Mimi Stilling Jakobsen var inde på, var, at vi ikke skulle bruge det kompensationsbeløb, som arbejdsmarkedets parter diskuterer, til lære- og praktikpladssituationen. Hr. Arne Bjerregaard bekræftede, at vi har været meget optaget netop af Arbejdsgivernes Elevrefusion, som jo bl.a. har denne opgave, og spørgsmålet er, om vi ikke alligevel skal prøve at knytte tingene sammen på en konstruktiv måde. Helt åbent sagt: hvor får vi ellers pengene fra, hvis vi i øvrigt er enige om at skaffe disse lære- og praktikpladser frem? Er det ikke til fordel for erhvervslivet, at der bliver uddannet arbejdskraft, og var det ikke en god idé at løse den opgave sådan, at omkostningsstigningen for erhvervslivet i den forbindelse bliver så minimal som muligt? På den måde kan man jo meget vel hjælpe virksomhederne også til noget konstruktivt, der ikke bliver molboagtigt, som jeg tror fru Grethe Fenger Møller uden sans for den dygtige og oplyste befolkning, der findes på Mols, udtalte det før.

Så vil jeg sige til hr. Niels Helveg Petersen, at når vi kalder efterlønsordningen selvfinansierende, er det, fordi den er selvfinansierende. Jeg har ikke sagt, at der ikke indgår statsmidler i ordningens finansiering, men jeg har sagt, at der via forhøjede medlemsbidrag og arbejdsgiverbidrag til ordningen sker en dækning af nettomerudgifterne. Det vil sige, at der, hvis man på samme tid afskaffede ordningen og afskaffede bidragene fra arbejder og arbejdsgiver, ikke var én kroners offentlige besparelser i det; det er det, der menes med begrebet selvfinansiering. Jeg har ikke sagt, den bliver finansieret af arbejdsmarkedets parter. Jeg siger, den er selvfinansierende i forhold til den udgift, staten i øvrigt ville have haft.

Jeg er meget glad for, at hr. Waldorff mener, at vores efterlønsordning er strengt nødvendig. Jeg kan kun beklage, at han ikke i sin tid kunne overtale sit parti til at støtte gennemførelsen af efterlønsordningen.

Hr. Arne Bjerregaard siger, at han hverken havde lod eller del i efterlønsordningens gennemførelse. Nej, det har jeg heller aldrig rost

hr. Arne Bjerregaard for, men vi, der har et medansvar, og jeg tænker her på socialistisk folkeparti, centrum-demokraterne, venstre og selvfølgelig mit eget parti – vi har også en fælles forpligtelse til at skaffe pengene til finansiering af ordningen, som vi kender den i dag.

Grethe Fenger Møller (KF):

Ja, vi har jo en arbejdsminister, hvis begavelse og engagement jeg aldrig nogen sinde har betvivlet, men det havde nu været dejligt, om det stod lidt bedre til med hans høreelse. For jeg har ikke sagt i mit indlæg, at jeg ikke mente, det offentlige skulle bruge midler til at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden eller til at skaffe lære- og praktikpladser. Tværtimod – og det ved arbejdsministeren godt – har vi fra konservativ side mange gange sagt, at vi gerne vil være med til at anvende offentlige midler – endda mange offentlige midler – til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, hvis vi bare kunne være sikre på, at vi fik de unge uddannet og i varig beskæftigelse. Så det er jo ikke rigtigt.

Men det, jeg sagde, var, om det var rimeligt, at man gennem dette lovforslag, som drejer sig om at skaffe penge for at finansiere efterlønsordningen, fordi der er gået flere på efterløn, end man havde skønnet, om det så er rimeligt at sige, at det er disse penge, der skal finansiere oprettelsen af flere lære- og praktikpladser. Jeg synes egentlig, at dette spørgsmål ligger ganske tæt på de bemærkninger, som fru Mimi Stilling Jakobsen senere kom med.

Jeg ville altså bare præcisere over for arbejdsministeren, at vi ikke har sagt nej til at skaffe flere lære- og praktikpladser; tværtimod finder vi, at det er et meget væsentligt problem, som folketingset skal gøre noget ved. Men vi mener ikke, det skal ske gennem dette lovforslag.

Hans Jørgen Holm (V):

Jeg takker arbejdsministeren for svaret vedrørende A-kassernes anvendelse af administrationsbidraget. Jeg tager det som en misbilligelse af A-kassernes aktivitet under valgkampen, og jeg går ud fra, at der kommer et skriftligt svar bl.a. vedrørende forholdet til statsanerkendelsen.